

Bludičky.

Román od — Jana Klecandy.

Hluboké ticho, smíšené ze zatajeného dechu překvapení, náruživosti i úzkostlivé rozpačitosti, zavládlo kolem stolu. Jedni souhlasili s tím, co oba mladí lidé byli tak nepokrytě pronášeli, ale nenacházeli dost vhodných slov, aby v této chvíli, jež vyžadovala buď odpor nebo stupňování toho, co bylo řečeno, myšlenky své vyjádřili. Jiní, přívrženci volného postupu, dobromyslní měšťáci, jimž každé násilí se přičilo, zalekli se smělejších těch slov.

Pater Romuald, jenž si byl přiložil ruku k uchu, aby slyšel, co Ledovec a Květoslav mluvili, vážně byl znepokojen. Chystal se právě opět povstati, jako vstával vždy, když chtěl promluvit delší řeč. Ale v tom kterémsi souse- ved, rozpomenuv se na Fortina, vyčítavě se obrátil k oběma hlasatelům převratů.

"Je to nerozum mluvit takové věci v hospodě, když nevíte, zda-li ten, co tamhle v koutě sedí, není poslán od policie, aby nás špehoval." — Muž řekl slova tato hlasem přítulným, ale že mezi ním a Fortinem nebylo překážky, dořetla slova jeho v nastalém tichu zcela srozumitelně k tomu, je- hož se týkala.

Fortin, uslyšev, že ho mají za policejního špeha, prude se sebou trhl. "Zeptejte se ho," navrhl mladší Křížek. "Buďť se přihlásí a přisedne mezi nás, nebo ať si jde ke všem všudy!"

Po těch slovech Fortin povstal a kráčel přímo k velkému stolu. Byl bled a vzrušen, více odlišným podezřením, jež na něm utkvělo, než řečí, jimž úplně nerozuměl, poněvadž byl neslyšel vše.

Příchod jeho vyvolal kolem stolu mocný rozruch. Bledá úspěštilá tvář Fortinova, celý jeho důstojný, ba vznesený veliký zjev zejména na mladší silně působil. Mladík, jehož byli nazývali Květoslavem, radostně se vzechlil a podáváje mu ruku, přikročil mu vstříc.

"Mohu vás uvítati jako nového bratra a spolubojovníka!" řekl patheticky. Ale Fortin, buďť se si ho nepovšiml nebo nechtěl viděti, přikročil ku stolu. Opřel se rukama o lenoch prázdné židle a rozhlédnuv se smutným a přece sebevědomým pohledem po nečetném shromáždění, proluliv.

"Vyzvali jste mne, pánové, přicházím tedy mezi vás," řekl klidně a důstojně. Ale že nebyl zvyklým mluvití mnoho jazykem českým a že přece chtěl mluvití výrazně, stal se úsečným. "Slyšel jsem vaše podezřívání, však pro to nemám odpovědi. Slyšel jsem vaše řeči, však přiznávám se, že jsem jim nerozuměl. Četl jsem o vás, však vím jen nejasně, kdo jste a co chcete. — Chtěli jste děti, kdo jsem. Nuže, tu mne máte a pravím vám: policejním agentem nejsem! Ale také spojenec svého ve mně nehledějte. Vidím, že jste blouzníkové, trestníci za fantomem. Chcete zastaviti chod dějin, jichž zákonem jest: silnější nad slabším! — Chcete pozdvihnouti z hrobu lid, jenž již dávno dožil, poněvadž jako národ nebyl schopen života? A proč to? Jen proto, abyste z té pozvolné, bezbolestné smrti, které přirozeným postupem propadá, na okamžik k novému životu elektrickým fluidem ho povzbudili a pak vechnali ho ve smrt násilnou, bolestnou. Tomu lidu, který je šťasten, že osvojil si řeč velkého, slavného národa, řeč ve které nejvznešenější myšlenky ducha lidského se vtělily, chcete vnutiti jazyk chudíků, nesehopný dalšího vývoje. Co chcete vlastně?"

pokračoval Fortin dále, přeskočiv, aniž si toho snad sám byl vědom a aniž si toho poslušací valně povšiml, do němž. "Chcete u samostatnosti se a obklíčiti širskou zdi národní nepřístupnosti, chcete nepřipouštěti nic z ciziny, z té velké ciziny, odkud vám světlo přichází. Zapomináte ve svém nadšení, že něčím jste se vplli při or-

gích svých národnostních štvanic, že jako nemůže člověk žiti bez vzduchu a světla, tak nemožno jest národu obejiti se bez vzdělanosti, kráčeje s duchem času. Vzduch dojde — člověk zhasne! Zamezte přístup osvěžujícímu duchu německému a umíte vysle- nit, jako vymřeli národové jiní, vzpírající se blahodárné kultuře. — Proč vzpíráte se tomu, aby podklady ducha jednoho národa staly se přístupnými národům všem? Proč voláte pořádek: tu vlast — tam cizina? Proč křičíte: tu Češi — tam Němci? — Lidé, budme konečně lidmi! Nahlédněte, že Čech i Němec stejně je člověkem a jeden ze oběma je cíl na zemi. Spojme se k dosažení toho velkého cíle, podejme si ruce, zanechme bojů! — Přejili jste se již, vy pánové, s tím svým vlastenectvím! Přejili jste se, jako vše, co přiči se čistě lidskému duchu. Zmizí rozdílové národnosti, rozdílové krve i stavů a všichni lidé jako bratr vedle bratra jednou cestou a pod jedním praporem budou bráti se za jediným světlem života. Zanechte horování o národnosti, pro- nechte horování o národnosti, zaf- fete si oči, ať vidíte, že svedo vás světlo bludiček. Vzdějte se mysl- něce lidskosti, myslence světoob- ťanství —"

Tváře Fortinovy za řeči této rozpálily se živým ruměncem, hluboké oči je jiskřily, rozložejce se kolem a podmaňuje mno- hé svému pohledu. Skutečně pře- množi ze shromáždění byly slovy mladého muže ne-li přesvědčení, tedy ucházení, zpti.

"Slyšíte ho? Slyšíte falešného proroka?" vzkřikl v tom Ledovec, nemoha děle mlčky snášeti vý- klady Fortinovy. "Přehází nám hlásat kosmopolitismus! Nová to zbraň, namířená na naše prsa. Nemohouce nás zdolat po dob- rém, bojice se na nás s druhým násilím, přicházejí s útokem. K čemu vám národnost, volají, když jejich národnost je zabezpečena? Jste žebráci, máte toho málo, vzdějte se i toho posledního, co vám zbylo!"

Shromáždění při protestu Le- dovcově si oddechli. Cítili, že se slovy cizince nesouhlasí; nena- cházeli však dosti slov, aby vý- vody jeho vyvrátili a tak zarodu- vali se, když Ledovec za ně to u- činil. Ale Fortin, použiv nastalé přestávky, chopil se již zase slo- va.

"Ano, ano," zvolal nadšeně, u- nesen svou myšlenkou, "vzdějte se toho mála, co máte, položte je na oltář veškerenstva a věřte, že majíce pak stejný podíl s ostat- ními, špatně nepochodíte. Dva li- dé, kteří dnes spolu rvou se o svoji národnost a tak utrácějí to- lik své inteligence a energie, že jim sotva zbude síly a času, aby se o své životní potřeby starali, půjdou pak spolu svorně ruku v ruce, budou pracovati pro společ- né dobro a výslednice jejich práce bude se rovnati součtu sil, kdežto dnes zbývá jen nepatrný rozdíl mezi silou silného a slabšího — a tím slabším jste vy! — Proč se vzpíráte bláhovi, přesile německé- ho ducha, když vlastně všecko co máte a co jste, z německého du- cha pochází? Což nepřišla sem všecka vzdělanost z Němce?"

"Ex oriente lux!" přímo za- ťval Ledovec Fortinovi do očí. "Co nám to sem přicházejte hlásat! Staré bájky, jimž jste nás dosud živili. Ne od vás přišlo nám svě- tlo, ale od východu a bylo by nám záležo dále a vedlo nás cestou o- světy, kdybyste vy Němci byli mu nezahradili cestu."

"Nejsem Němec," odvětil Fortin klidně. "Tím háře, když jako Čech tak- to mluvíte!" "Nejsem Čechem," skoro smut- ně řekl Fortin, ale hned dodal s klidnou důstojností: "Hoho, sum! Jsem člověk!" "Člověk, člověk!" s hrozným výsměchem opakoval Ledovec. — "Takové zvíře u nás neznáme! Kdo u nás nejde s námi, proti nám je!" Fortin právě chtěl odpověditi,

když ozvalo se silné zarinění skla v okně, jakoby někdo pěstí něko- likrát udeřil do okna. Přítomní, rozčileni hovorem a napjetím, tak se ulekli, že někteří až vyskočili. Ale hned se zase upokojili, "Po- licejní hodina!" řekli si. "Musí- me jít!"

"Nic platno, pánové, musíme tam všichni," zvedl se první pá- ter půlžalníček s obvyklým svým povzdechem. A pokynuv vý- znamně hostinskému, aby si čárky na stole klidou poznamenané za- psal na černou tabuli, přikročil k Fortinovi. "Mladý muži," počal slavnostně, podáváje mu ruku, "ať jste kdekoliv, přijďte zase me- zi nás. Třeba že se v mnohém li- síme, v hlavních věcech se přece najdeme a dohodneme. Porovná- me se, porovnáme, milý pane," pokračoval dobrácky, sestoupiv se své velebné výše k mile důvěrné- mu tónu, jenž jeho upřímně tvářil nejlépe šušel. "Od nás k vám není daleko. V půl cestě se sejde- me! Nu — pro dnešek na shleda- nou!"

"Na shledanou," odvětil Fortin, stisknuv srdečně ruku star- covu. "Přijďte tedy zase mezi nás!" radostně se ozval Brozanský, v němž Fortin ihned poznal člověka, jenž se byl dříve za něho zaručoval. "Nechci se vám vtírati pane," řekl Brozanský, "ale po tom, co zde byla mluveno, myslím, že máme si ještě dosti říci. Ani vy ani my jsme nedomluvili!"

"Přijdu," zněla krátká odpo- věď, a Fortin, položiv na stůl pe- níze, rychle odešel. "Myslím, že nepřijde!" proho- dil Ledovec. "Nepřijde-li, půjdeme za ním a vyhledáme ho!"

"Bylo by lépe, kdyby nepřišel a kdybyste ho nehledali," mrzutě prohodil Květoslav. "Popletl by mnohému svým mudrantským hlavu. Vskak jste viděli, že po něm hned koukali, jako po novém Mesiaši. Ten se svým lidstvím se mezi nás dvochy nehodí!"

"A já pravím, že ten člověk bude naším s tělem i duší," horli- vě ujal se slova Brozanský. "Pa- třil mezi nás již dříve, než nás poznal. Náležel nám již svým pů- vodem."

"Což víte vy o jeho původu?" ptal se Ledovec, dívaje se nedůvě- řivě na Brozanského, jehož byl již trochu prohlédl a poznal, že rád vždy přibarví a trochu si zahraje na vševedoucího. Ale Brozanský s pohrdavým úsměvem pokrčil ra- meny. "Já ho znám již po léta," řekl mladík. "Stopoval jsem ho, ač on sám patrně si mne ani nepo- všiml, a kdysi zanášel jsem se i myšlenkou získati ho pro naši věc. Ale nepějde to!"

"Budoucnost nás poučí," odvě- til Brozanský a chopiv Ledovec i Květoslava pod paží, odešel s nimi, aby cestou ještě poučoval je o tom, jak jinde lidé dovedou se svobodu svého národa rváti.

VII.

Uplýnulo několik dnů od obou událostí, jež byly Fortina vyrušily

z jeho klidného života, a on poma- lu zase vracel se do svých starých kolejí. Sedal denně u svých knih, psal dlouho do noci a vycházel na obvyklou svou procházku na hrad, by, jinak lidem se vyhýbaje, jako kdy dříve.

První dva večery ještě trochu se pokoušel ozývalo. Chvilmi za- zněl duší jeho měkký akord a on bezděky přestal psáti, naslouche- je. Vskak dole bylo ticho. Cele- stina mlčela, buďť že se ostýchala, vědouce, že někdo jejím zpěvu na- slouchá, nebo chtějíce koketovati. — "Dobře tak," řekl si v duchu Fortin, přísvedčiv poslední dom- něnce. Ale spokojen a potěšen tím nebyl.

Byl by přece jen rád dozvěděl se, proč se tak náhle odmlčela. Mohl vyhlédnouti z okna, mohl sejiti dolů do zahrady, kde by jí byl snad spatřil u okna. My- šlenka ta se mu několikrát vrá- tila, ale vždy jí šťastně zapudil příkroú otázkou "proč?" — Co je mu po ní, co jí po něm. Proč vtírati se do její klidné domácnos- ti, proč vyrušovati sebe v práci. Ale ten její zpěv, ten mile doj- mavý zvuk jejího hlasu byl přece jen osvěžením jeho pustému, sa- motářskému životu právě tak, jak veselé kvitování a klokoúání ptáků, kteří se dole v zahradách ozývali.

Pokračování.

Vino za starých dob.

Od nepamětných dob bylo víno podáváno za lék lidem oslablým chudokrevným a nezdravým trpí- cím. Krásný výjev ukazující jino- cha se slíbenou, churavou dčvou, u lékaře řeckého za starých dob předvádí nám obraz českého malí- ře, p. E. V. Nádherného. Původní obraz tento vydal svým nákladem pan Josef Triner, vyrábětel světo- známého Léčivého Hořkého vína a připojil k němu svůj kalendář na rok 1909. Kdo by si přál výtisku tohoto kalendáře, nešť zašle 10c v poštovních známkách na adresu: pan Josef Triner, vyrábětel světo- avenue, Chicago, Ill. 20-3

ZDARMA

obdržíte dva pěkné obrazy horské scenerie, pakované v bedničce Karlovarského Léčivého Hořkého Vína Medového. Pan J. Travní- ček, Jackson, Minn., píše: "Dlou- hý čas neměl jsem chuť k jídlu a jakmile jsem využíval dvě láhve Vašeho výtečného léku, seznal jsem, že jest moc dobré pro žalud- ek a odporující jej každému." Pište si pro bedničku 12 láhví za \$3.00, jež přímo zašle vyrábětel A. V. KOUBA, 2819 Larimer St., Denver, Colo. Rozešílám i v zimě, třeba po frachtu.

České lidové knihkupectví

Bohemian Publishing & Importing Co. 347 E. 72 St., NEW YORK, N. Y. Na skladě knihy všech nakladatelů českých, obrazy a díla umělecká. Hudbní, české knihy divadelní. Přij- má se předplatit na veškeré časopisy české v Čechách neb Americe vychá- zejících. Knihy antikvární se kupují neb vyměňují.

KUPUJTE VAŠE Kořalky a Vína

od nás za velkoobchodní ceny a ušetříte výdělek překupní- ků, obchodníků a agentů. Po 30 dní pouze prodáváme Vám toto zboží za ceny, za které by jej nebylo lze koupit v žád- ném velkoobchodě ve Spojených Státech. Toto činíme pouze, bychom naše zboží v každé české osadě ohlásili, abyste je získali.

Zdarma

s objednávkou \$8.50 neb více zašleme vám dar vánoční, krásnou parlor lampu.

S objednávkou \$15.00 neb více zašleme vám co dar Vánoční nádherné porcelánové nádobí 31 kusů.

Bohemian	(STYLE) Žitná kořalka, pravi- delná cena \$4.00 gal. u nás.....	\$2.95 gal.
Bohemian	(STYLE) nejlepší žaludeční hořká, pravidelná cena \$3.25 gal., u nás....	\$2.20 gal.
Hillers Straight	Whiskey, nejlepší kořalka v trhu, pravidelná cena \$5.00 gal., u nás.....	\$3.00 gal.

Zašlete si pro náš ceník kořalek a vína a když objedná- vate zboží, pamatujte nás upozornit, pakli si přejete bychom Vám je zaslali po expressu, anebo freightem. 18tf

HILLER LIQUOR CO., 1309 Farnam St., Omaha, Neb.

Největší poštou zasílající velkoobchod kořaleční ve Spojených Státech.

Riley Brothers Co

VELKOOBCHODNÍCI

Likéry a doutníky

Old Military Rye --- Diamond R Rye
N. B. Archer Bourbon

1118 Farnam St. OMAHA.

TELLMORE

Jest výtečný druh whisky, ježž vřhradními rozešlateli jsou

Atlas Wine and Liquor Co.,

VELKOOBCHODNÍCI A IMPORTÉRI

659-61 Blue Island Ave., CHICAGO, ILLS.

Zaručena dle vládního zákona o čistých potravínách a lékách. JOHN J. FLORIAN, cestující jednatel.

HOTEL PRAGUE

ČESKÝ HOSTINEC U MĚSTA PRAHY

na rohu 13. a William ul., Omaha.

Čistě a pohodlně zařízené pokoje pro cestující, opatřené úplně novým nábytkem a elektrickým světlem, jakož i výborná česká strava a vzorná obsluha. V hostinci obdržíte výteč- ný Storzův ležák, nejlepší druhy vín a likérů a nejjemnější doutníky.

Krajané, zavítáte-li do Omahy návštěvou, ubytujte se v hotelu Praha a ušetříte nejen peněz, ale znavíte se všelikých nesnází. O hojnou přízeň krajanů žádá

Tel. A 1814. 25tf JOSEF MARUŠÁK.

CO JE ČLOVĚKU NEJMILĚJŠÍ? POKLAD ZDRAVÍ.

Zdraví jest zajisté nejdražší poklad na tomto světě. Je-li člověk nemocen, nic jej netěší nic nemá pro něho cenu. Zdravý člověk, třeba chudý, může být šťastný a blažený. Proto si má každý zdraví cenit. Kdo má zdraví, nechť si ho chrání, kdo ho ztratí, nechť si ho hledí získat. Toho nejvíce dosáhnete, když dopíšete slavnému učenci dr. Mielke-mu do ústavu The Collins N. Y. Medical Institute, který již tisíce a tisíce uzdravil, jež jím lékařové prohlásili za nevyčleptelné. Ať jest jakákoliv vaše nemoc, vnitřní nebo zevnější, plicní, srdeční, jaterní, krevní a vůbec jakákoliv, jen pište, od které doby jste nemocen, kde vás bolí atd. a zašlete to lékařů do výše jmenovaného ústavu, který z popisu určité pozná vaši nemoc a vyléčí vás, jako vyléčil již tisíce jiných lidí. Tedy nezoustejte. Niže uvedených pár dopisů přesvědčí vás o pravdivosti toho.

Věřejnosti k povšimnutí.
Ceresco, Neb., 8 čerence 1908.
Měl jsem po více let bolesti v nohou a kříd, vše pochlo mně a v ruce a třpěl jsem záhy. Získal jsem se na léčení dle The Collins Medical Institute a tak nyní dřívější, že můj lék z mých ústav poskytl a oženou vis nemocí trápím. I nyní žnu- ma se pomoci těch léků nedávám. S přelstím je poslatem
JAN SLENAŘ, vstříc,
Route 1, Box 5,
Ceresco, Neb.

Pravdivé dosvědčení.
CERESCO, NEB.
Dle doručení edních lékařů uzdril jsem silnou a závažnou nemoc, málo věřil a vial, i když v koutě byl. Po mno- hých neúspěšných léčení přišel jsem na výhlednou léčbu se léky z ústavu Col- linsova v New Yorku a osvědčilo se, že jsem se, neboť vyléčil jsem se k úpl- ně spokojenosti své. Odpovědu vám pošlu ten list, který jsem poslal. S předěkem zřehávám
FRANTIŠKA SLENAŘ,
Mudřák, Jana Šlemařa.

Lékařská kniha
VŮDCE KU ZDRAVÍ.
Krajané! Prv než-li se obrátíte na jiného lékaře neb léčebný ústav, do- pište si pro knihu "Vůdce ku Zdraví" v ní najdete dobře popsanou svou ne- nemoc jakož i příčiny, z kterých povstala a znalce toho, což se potom lehčeji a dříve vyléčíte. Knihu původně napsal Prof. Collins pro dobro trpících a žád- ná jíná kniha se jí nevyrovná. Pošlete za 10 centů známek na poštovní dop- ravu a obdržíte ji zdarma.

Lékař v Collinsovu Léčebném ústavu vyrábí svoje vlastní léky, které nikde jinde nekoupíte léky tyto jsou tak sloučené, že nejen přemáhají choroby a z těla vypuzují, ale i co nejvíc k činnosti přivádějí všechny tělesné orgány, rozmnožují životní šťávu, posilují celé tělo, čistí krev a obveselují mysl. Po podání těchto léků pacient cítí se býti znovuzrozeným.

Kdo se obrátí na tento ústav, ten může být jist, že je v rukou vynikajícího učence lékaře a že dodané mu léky jsou nejen ty pravé, ale i čerstvé a celou léčivou sílu vlastních.

Ať trpíte kteroukoliv nemocí, anebo jestli vá: druzí lékaři nemohli nebo nedovedli vyléčit, tedy důkladně popište vaši chorobu český, od kterého času jste churav, a váš bolí a vůbec popište všechny příznaky vaší nemoci a dopis adresujte:

The Collins N. Y. Medical Institute,

140 W. 34th Street, New York, N. Y.